

Dorințe

Nicu Hăloiu

Dorințe

Dă-mi salcie din frunza ta ce plânge
și se pleacă spre unda cristalină,
că am văzut pe cruce cum se frânge
o întrupare din humă și lumină!

Dă-mi primăvară ochii tăi senini
și luminoși în razele-ți de soare,
că am văzut cum Împăratul moare
încoronat cu-o ramură de spini!

Dă-mi tu vânt încrâncenarea crudă
de-a biciui peste obraz pământul,
că-am auzit cum lumea mea, zăludă,
și-a răstignit pe crucea ei, Cuvântul!

Dă-mi tu soare din raza ta fierbinte,
când deschid ochii în geana dimineții,
că am văzut privirea Lui cuminte,
cum suferă primindu-și chinul vieții!

Dar, dă-mi Doamne, timpul înapoi,
să fac aceleași lucruri, dar mai bine,
n-aș fi fost singur, cu soarta în război,
Te-aș fi chemat în ajutor pe Tine!